

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 860/2021
11.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Божидара Вујичића и Бисерке Живановић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., село ..., чији су пуномоћници Звонко Лукић и Милан Косановић, адвокати из ..., против тужене Републике Србије, Министарство одбране, коју заступа Војно правобранилаштво, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 970/18 од 10.09.2020. године, у седници одржаној 11.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 970/18 од 10.09.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 970/18 од 10.09.2020. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 3258/17 од 21.09.2017. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев, па је обавезана тужена да тужиоцу на име законске затезне камате на трошкове парничног поступка исплати 62.985,39 динара са законском затезном каматом по Закону о затезној камати почев од дана подношења тужбе 02.03.2017. године па до исплате. Ставом другим изреке обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 28.338,00 динара са законском затезном каматом почев од дана када наступе услови за извршење па до коначне исплате.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 970/18 од 10.09.2020. године, ставом првим изреке преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке тако што је одбијен тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужена да тужиоцу на име законске затезне камате на трошкове парничног поступка исплати 62.985,39 динара са законском затезном каматом по Закону о затезној камати почев од дана подношења тужбе 02.03.2017. године па до исплате. Ставом другим изреке преиначена је првостепена пресуда у ставу другом изреке тако што је обавезан тужилац да туженој накнади трошкове поступка од 6.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио ревизију из свих законских разлога, са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

По оцени Врховног касационог суда нису испуњени услови прописани чланом 404. став 1. ЗПП за одлучивање о посебној ревизији, имајући у виду да се у конкретном случају ради о парници ради исплате на име законске затезне камате на трошкове поступка у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права, зависе од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају. Указивање у ревизији на другачије одлуке нижестепених судова, не указује нужно и на другачији правни став изражен у тим одлукама, јер правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом као у овој правној ствари, зависи од утврђеног чињеничног стања.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, док према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена

Тужба у овој правној ствари поднета је 02.03.2017. године са захтевом за исплату 62.985,39 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности, у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија тужиоца недозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

Без обзира што је одлука преиначена, у ком случају би по измењеном члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП ревизија била увек дозвољена, у овом случају ревизија није дозвољена јер је у посебној глави Закона о парничном поступку који регулише поступак у спору мале вредности прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила (члан 467. ЗПП).

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић